

Kysymyksiä ja vastauksia.

Halullisia lukijoita pyydetään lähettämään toimitukselle kysymyksiä lehden ohjelmaan kuuluvilta aloilta ja samaten kirjallisesti vastaamaan lehdessä painettuihin kysymyksiin.

XXI. Kysymys. A. L. T. *Kun elämän taakka käy sietämättömäksi kantaa, niin eikö ole oikeutta omalla kädellä loppu tehdä, ja mikä sija sen tehtyä tulisi sielulla olemaan haudan tuolla puolen?*

Vastaus. Z. Tutkiessamme, mitä saamme tehdä, mitä ei, ja ajatellessamme tekojemme seurauksia on luullakseni hyödyksi, jos pidämme mielessämme pari tosiseikkaa:

1. Elämä haudan tuolla puolen on lepoa sielulle; se on täynnä ihanuutta, ja sen kärsimykset, jotka kyllä saattavat olla epätoivoisan kovia, eivät ole karmallisia seurauksia teoistamme maan päällä, vaan johtuvat siitä puhdistuksesta, joka on tarpeellinen, kun luonteessamme on heikkouksia ja kun himot meissä ovat elinvoimaisia. Kuoleman jälkeen emme siis »tyhjennä karmaa».

2. Karman määräämät seuraukset teoistamme jäävät sitä vastoin ikäänkuin odottamaan uutta esiintymistämme maan päällä. Jos väärin teemme, jos loukkaamme luonnon lakeja tai jos saatamme kärsimystä toisille olennoille, odottaa meitä karman rankaiseva käsi joko tässä tahi jossain tulevaisessa fyysillisessä elämässämme, emmekä sen käden iskuja millään tavalla voi välttää.

Jos siis on kysymys itsemurhaajan kohtalosta kuoleman jälkeen, täytyy meidän sanoa, että varsinainen karma kohtaa häntä vasta ensi ruumistuksessa; ja se karma on samalla yhteydessä sen sisällisen vaikuttimen kanssa, joka johti hänet itsemurhan tekoon. Jos hän murhasi itsensä jalosta syystä, jonkun aatteen tai jonkun ihmisen tai jonkun kansan puolesta, kasvattaa ja kehittää se teko hänen sielunsa suuruutta ja kauneutta eikä hänelle silloin koidu muuta karmaa kuin se, mikä mahdollisesti johtuu suoraan fyysisestä teosta. Mutta jos hän murhasi itsensä persoonallisista syistä, esim. päästäkseen itse erityisistä kärsimyksistä, tai jos hänen tekonsa tuotti surua muille, silloin samat kärsimykset uudistuvat ensi elämässä ja silloin samanlaiset surut häntä itseään kohtaavat. Tällöinen itsemurha on vain karman määräämään kärsimyksen siirtämistä ja tuonnemmaksi lykkäämistä.

Mitä taas tulee itsemurhaajan tilaan haudentakaisessa elämässä, ei se poikkeakaan muitten ihmisten tilasta muussa suhteessa kuin siinä, että itsemurhaaja astralisen olotilan alussa jää itsetietoiseksi eetteriruumiissaan alimmalla astralitasolla, mikä ei suinkaan ole kadettava kohtalo. Tässä kuitenkin tapahtuu poikkeus, jos itsemurha on tapahtunut epäitsekäistä motiveista. (Vrt. Valoa kohti, siv. 67 ja myös Mitä on kuolema?, siv. 186-194).